COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.5.2014
COM(2014) 268 final

ANNEX 1

ANEXĂ

la

Propunerea de decizie a Consiliului

privind poziția care urmează să fie adoptată de Uniunea Europeană în cadrul Comitetului mixt instituit prin Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Confederația Elvețiană de la 22 iulie 1972, în legătură cu înlocuirea Protocolului nr. 3 privind definirea conceptului de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă la respectivul acord cu un nou protocol care, în ceea ce privește regulile de origine, să facă trimitere la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene

ANEXĂ

Proiect de

DECIZIE Nr. [...] A COMITETULUI MIXT UE-ELVEȚIA

din […]

de modificare a Protocolului nr. 3 privind definirea conceptului de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă la Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Confederația Elvețiană

Comitetul mixt,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Economică Europeană și Confederația Elvețiană, semnat la Bruxelles la 22 iulie 1972[1], denumit în continuare „acordul”, în special articolul 11,

având în vedere Protocolul nr. 3 la acord, privind definirea conceptului de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, denumit în continuare „protocolul nr. 3”,

întrucât:

(1) Articolul 11 din acord face trimitere la protocolul nr. 3 care stabilește regulile de origine și prevede cumulul de origine între UE, Elveția (inclusiv Liechtenstein), Islanda, Norvegia, Turcia, Insulele Feroe și participanții la Procesul de la Barcelona[2].

(2) Conform articolului 39 din protocolul nr. 3, Comitetul mixt prevăzut la articolul 29 din acord poate decide să modifice dispozițiile respectivului protocol.

(3) Obiectivul Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene[3], denumită în continuare „convenția”, este să înlocuiască protocoalele privind regulile de origine, aflate în prezent în vigoare în țările din zona pan-euro-mediteraneeană, cu un act juridic unic.

(4) UE și Elveția au semnat convenția la 15 iunie 2011.

(5) UE și Elveția și-au depus instrumentele de acceptare pe lângă depozitarul convenției la 26 martie 2012, respectiv la 28 noiembrie 2011. În consecință, în aplicarea articolul 10 alineatul (3), convenția a intrat în vigoare pentru UE și Elveția la 1 mai 2012, respectiv la 1 ianuarie 2012.

(6) Prin intermediul convenției, participanții la procesul de stabilizare și de asociere au fost incluși în zona de cumul de origine pan-euro-mediteraneeană.

(7) În cazul în care trecerea la convenție nu are loc simultan pentru toate părțile contractante din zona de cumul, acest fapt nu ar trebui să conducă la o situație mai puțin favorabilă decât cea existentă anterior, în temeiul protocolului.

(8) Protocolul nr. 3 la acord ar trebui prin urmare modificat, astfel încât să facă trimitere la convenție,

---

1 JO L 300, 31.12.1972, p. 189.

2 Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Liban, Maroc, Palestina, Siria și Tunisia.

3 JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

DECIDE:

Articolul 1

Protocolul nr. 3 la acord, privind definirea conceptului de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Prezenta decizie se aplică de la [1 xx 2014].

Adoptată la

Pentru Comitetul mixt
Președintele

ANEXĂ

Protocolul nr. 3

privind definirea conceptului de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

Articolul 1

Reguli de origine aplicabile

În sensul punerii în aplicare a prezentului acord, se aplică apendicele I și dispozițiile pertinente din apendicele II la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene[1], denumită în continuare „convenția”.

Toate trimiterile la „acordul relevant” din apendicele I și din dispozițiile pertinente prevăzute în apendicele II la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene se interpretează ca trimiteri la prezentul acord.

Articolul 2

Soluționarea litigiilor

Atunci când procedurile de verificare prevăzute la articolul 32 din apendicele I la convenție dau naștere unor litigii ce nu pot fi soluționate între autoritățile vamale care solicită verificarea și autoritățile vamale responsabile cu efectuarea verificării, aceste litigii sunt înaintate Comitetului mixt.

În toate cazurile, soluționarea litigiilor dintre importator și autoritățile vamale din țara importatoare se efectuează în conformitate cu legislația țării respective.

Articolul 3

Modificări ale protocolului

Comitetul mixt poate decide să modifice dispozițiile prezentului protocol.

Articolul 4

Denunțarea convenției

(1) Dacă fie UE, fie Elveția notifică în scris depozitarului convenției intenția lor de a denunța convenția conform articolul 9 al acesteia, UE și Elveția declanșează imediat negocieri privind regulile de origine, în scopul punerii în aplicare a prezentului acord.

(2) Până la intrarea în vigoare a respectivelor reguli de origine nou negociate, prezentului acord i se aplică în continuare regulile de origine prevăzute în apendicele I și, după caz, dispozițiile pertinente ale apendicelui II la convenție, aplicabile la momentul denunțării. Cu toate acestea, din momentul denunțării, regulile de origine prevăzute în apendicele I și, după caz, dispozițiile pertinente din apendicele II la convenție se interpretează astfel încât să permită cumulul bilateral doar între UE și Elveția.

[1] JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

Articolul 5

Dispoziții tranzitorii – cumulul

(1) Fără a aduce atingere articolului 3 din apendicele I la convenție, regulile privind cumulul prevăzute la articolele 3 și 4 din protocolul nr. 3 la prezentul acord, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 3/2005 a Comitetului mixt UE-Elveția din 15 decembrie 2005[2], continuă să se aplice între UE și Elveția până în momentul în care convenția intră în vigoare în raport cu toate părțile contractante enumerate în respectivele articole 3 și 4.

(2) Fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (5) și articolului 21 alineatul (3) din apendicele I la convenție, în cazul în care cumulul implică numai statele AELS, Insulele Feroe, UE, Turcia și participanții la procesul de stabilizare și de asociere, dovada originii poate fi constituită de un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau de o declarație de origine.

[2] JO L 45, 15.2.2006, p. 2.